

210
LAT TRADYCJI
SGGW

PŁYTA ZOSTAŁA DOFINANSOWANA ZE ŚRODKÓW FUNDUSZU POPIERANIA TWÓRCZOŚCI STOWARZYSZENIA AUTORÓW ZAKS
THE ALBUM WAS CO-FINANCED BY THE FUND FOR THE PROMOTION OF CREATIVE ACTIVITY OF THE SOCIETY OF AUTHORS ZAKS

© **DUX RECORDING PRODUCERS, DUX 2254, 2026**

NAGRANIE ZREALIZOWANO W STUDIO S2 POLSKIEGO RADIA W WARSZAWIE 5-7 GRUDNIA 2025 ROKU, 15 MARCA 2026 ROKU; W STUDIO SOUND & WAVE W MICHAŁOWIE-GRABINIE 16 MARCA 2026 ROKU; ORAZ W STUDIO TAKE 1 W TOMICACH 20 KWIEŚNIA 2026 ROKU
RECORDED AT STUDIO S2 OF POLISH RADIO IN WARSAW, 5-7 DECEMBER 2025 AND 15 MARCH 2026; AT SOUND & WAVE STUDIO IN MICHAŁÓW-GRABINA, 16 MARCH 2026; AND AT TAKE 1 STUDIO IN TOMICE, 20 APRIL 2026

PAWEŁ LIPSKI, MICHAŁ MASZTAŁ RYPIEŃ

REŻYSERIA NAGRAŃ, MONTAŻ, ZGRANIE, MASTERING | RECORDING SUPERVISION & SOUND ENGINEERING, EDITING, MIXING, MASTERING

AGNIESZKA ZAKRZEWSKA / ZAKRZEWSKA-ARTE@WP.PL PROJEKT GRAFICZNY | GRAPHIC DESIGN

RAFAŁ DYMERSEKI SKŁAD | PAGE LAYOUT

ŻANETA PNIEWSKA TŁUMACZENIA | TRANSLATION

MARCIN TARGOŃSKI REDAKCJA | EDITOR

DUX RECORDING PRODUCERS

2 MORSKIE OKO STREET, 02-511 WARSAW, POLAND | WWW.DUX.PL, E-MAIL: DUX@DUX.PL

FALKOWSKA | JAROSIŃSKI | KOZIEJ | HUSZCZA

et NOVO

Anna Pavletska, Anna Zagórska white voices

Karolina Matuszkiewicz Bitgoraj suka / Tamara Pawlik-Lipska narrator

Assembly Orchestra / Warsaw University of Life Sciences Choir

Żoliborz Neighbourhood Choir / Sirenes Chamber Choir

Paweł Choina conductor

Źle na świecie, źle to utwór na chór mieszany, dwie solistki śpiewające białym głosem oraz zespół instrumentalny. Punktem wyjścia i główną osią kompozycji o znaczeniu formotwórczym jest tekst, dlatego jego wybór był dla mnie największym wyzwaniem. Chciałam uniknąć dwóch wiodących tematów w muzyce ludowej, czyli przyrody i miłości, zdecydowałam się więc na pieśń opisującą sytuację polskich chłopów. Muzyka podąża za słowem na zasadzie kontrastu – gorycz spowodowana biedą i trudami życia ma wydźwięk liryczny, sentymentalny. Energiczny charakter mają natomiast fragmenty wyrażające sprzeciw wobec nierównej pozycji materialnej chłopów i panów. Za pesymistycznie brzmiącym tytułem *Źle na świecie, źle* kryje się pozytywne przesłanie. Wiodącą myślą tej kompozycji jest bowiem zachęta, aby nie poddawać się trudnym sytuacjom, które nas w życiu spotykają, lecz konsekwentnie dążyć do wytyczonych przez nas celów.

Zuzanna Falkowska

Jesień ludów z założenia jest krótką formą muzyczno-literackiej opowieści nawiązującej do licznych w historii Polski wysiedleń ludności na terenach Rzeczypospolitej. Choć ostatecznie nie zdecydowałam się nawiązać do konkretnego wydarzenia historycznego, jednym z tych, które najmocniej we mnie rezonują, jest na pewno *Aktion Zamość* – masowa akcja wysiedleń ludności wiejskiej z terenów Zamojszczyzny w latach 1942–1943, prowadzona przez niemieckich okupantów. W jej wyniku dom straciło ponad sto tysięcy Polaków, w tym trzydzieści tysięcy dzieci – porwanych, zamordowanych lub wywiezionych do Niemiec w celu germanizacji.

Starłam się oddać w muzyce ludzki ból, cierpienie, gniew i niepewność, a także przywiązanie do ojczystej ziemi, stąd kilka nawiązań do rodzimej kultury ludowej, która w moim sercu ma szczególne miejsce. Również dlatego, z wyłączeniem moich autorskich „ingerencji”, postanowiłem oprzeć warstwę tekstową na wierszu Teofila Lenartowicza pt. *Kalina*. Lenartowicz słynął z żywego zainteresowania rodzimą tradycją, czego potwierdzeniem niech będą choćby jego podróże ze słynnym dziś Oskarem Kolbergiem czy współpraca z folklorystą Romanem Zmorskim. Ponadto jego opis tak silnego przywiązania natury do człowieka wydał mi się niezwykle ciekawy i trafny, dlatego zdecydowałam się potączyć dwie historie: opowieść o Jasiu i kalinie z wiersza Lenartowicza oraz historię ludu i jego ziem, tworzących nierozzerwalną

jedność. Najlepszym podsumowaniem będzie końcowy fragment wspomnianego już dzieła:

*A gdy jesienią w skrzynkę zieloną
Pod czarny krzyżyk Jasia złożono,
Biedna kalina znać go kochała,
Bo wszystkie swoje liście rozwiąta,
Żywe korale rzuciła w wodę.
Z żalu straciła swoją urodę.*

Jarema Jarosiński

Ballady o krwawej miłości to utwór oparty na ludowych balladach, które tradycyjnie opowiadały o tragicznych historiach: zabójstwach, nieszczęśliwej miłości, przypadkowej śmierci. Wybrane fragmenty tekstów pochodzą ze zbioru *Katalog polskiej ballady ludowej* Elżbiety Jaworskiej. Ich bogactwo pokazuje, jak silnie i szeroko temat ten był obecny w polskiej kulturze ludowej – w różnych regionach i w wielu odmiennych wersjach.

W kompozycji wykorzystałam wyłącznie warstwę tekstową, nie sięgając po oryginalne melodie. Motywy muzyczne mają charakter stylizacji – nawiązują do charakteru polskiej muzyki tradycyjnej i imitują jej ludową melodykę.

Zdumiewające jest, jak szeroko ballady były rozpowszechnione, jak wiele istnieje ich regionalnych wariantów i jak bogaty świat opowieści

tworzą. To niezwykła, dziś często mało znana, skarbnica polskiej kultury.

Mój utwór ma formę ludowo-filmowej opowieści, ilustrującej cztery historie nieszczęśliwej miłości.

Zuzanna Koziej

Zamówienie na ludzkość to próba muzycznej ilustracji obrzędu, którego opis znalazłam w książce Szymona Matusiaka pt. *Z pieśni i opowiadań Lasowiaków*, wydanej w 1882 roku. Tytułowa „ludzkość” oznacza miłość, a słowo „zamówienie” można odczytywać jako zaklęcie przyszłości, modlitwę. Obrzęd ten był typowo kobiecym aktem wołania o zakochanie i podobanie się płci przeciwnej. Fragmenty opisów pochodzące z książki Matusiaka czyta narratorka, której głos rozbrzmiewa w warstwie elektronicznej utworu. Niejako relacjonuje ona kolejne etapy zamówienia. W kontrastujący (pod względem emocjonalnym) sposób wypowiadają się kobiety, wznosząc modlitwy do zórz: Dewonii, Polelui i Hostyi. Sam Matusiak nie jest pewny co do ich roli, podejrzewa, że Dewonija była związana z wodą i pięknnością.

Żeński charakter obrzędu postanowiłam podkreślić poprzez wzmocnienie pierwiastka kobiecego w postaci zespołów: Żoliborskiego Chóru Sąsiedzkiego i Chóru Kameralnego Sirenes oraz głosów białych. Teksty śpiewane również pochodzą z książki Szymona Matusiaka. Kom-

pozycja zaczyna się nocą. Otwiera ją solistyczna partia elektroniki, w której na dalszym planie słychać odgłosy wody. Elektronicznym brzmieniem towarzyszy sonorystyczna improwizacja na perkusji oraz improwizowana partia głosu białego, od początku nadająca kompozycji ludowy charakter.

W *Zamówieniu na ludzkość* istotną częścią są tzw. modlitwy. Zaczynają się od szeptów, które stopniowo rozchodzą się we wszystkich głosach, aż do momentu, w którym teksty nakładają się na siebie w asynchronicznym szepcie – zamówieniu. Kolejna odłona modlitw wprowadza już niemal mantrowy charakter, oparty na rytualnym pulsie. Po kulminacji pojawia się świt, a wraz z nim ostatnie „zamówienie”.

Utwór może sprawiać wrażenie niedokończonego, zawieszonego. Forma otwarta wynika z historii, w której dziewczyna biegnie do domu, a słuchacz pozostaje w zawieszeniu, nie wiedząc, jaki rezultat przyniosą odmówione modlitwy.

Anna Maria Huszcza

Źle na świecie, źle [It's Bad Out There, It's Bad] is a piece for mixed choir, two soloists singing in a white voice, and an instrumental ensemble. The text serves as both the starting point and the principal form-generating element of the composition. Choosing it was therefore my greatest challenge. I wanted to avoid two dominant themes in folk music, namely nature and love, so I opted for a song describing the situation of Polish peasants. The music follows the text on the principle of contrast – the bitterness caused by poverty and the hardships of life have a lyrical and sentimental overtone, while fragments expressing opposition to the unequal material position of peasants and their masters are more energetic. Behind the pessimistic-sounding title *Źle na świecie, źle*, there is nevertheless a positive message. The main idea behind this composition is to encourage us not to succumb to the difficult situations we are faced with, but to strive consistently for the goals we set for ourselves.

Zuzanna Falkowska

Jesień ludów [Autumn of Nations] is a short musical and literary form referring to the numerous population displacements in the long history of the Republic of Poland. Although I ultimately decided not to refer to a specific historical event, one of those that resonates most strongly with me is certainly the ‘Aktion Zamość’ – a mass displacement of the rural population from the Zamość region in 1942–1943, carried out by the German occupiers. As a result, over one hundred thousand Poles lost their homes, including thirty thousand children, who were kidnapped, murdered, or deported to Germany to be Germanised.

In my music, I tried to convey pain, suffering, anger, and uncertainty, as well as attachment to the homeland, hence several references to native folk culture, which has a special place in my heart. For the same reason, apart from my own ‘interventions,’ I decided to base the textual layer on Teofil Lenartowicz’s poem entitled *Kalina* [A Guelder Rose]. Lenartowicz was known for his keen interest in native tradition, as evidenced by his ethnographic trips with the now-famous Oskar Kolberg and his collaboration with the folklorist Roman Zmorski. In addition, I found his depiction of such a strong attachment between nature and man extremely compelling and accurate, which is why I decided to combine two stories: Jaś and the guelder rose from Lenartowicz’s poem, and the people and their land, constituting an indivisible whole. The closing lines of the poem provide the most fitting summary:

*And when Jaś was laid beneath the black cross,
Then, that autumn, in a greenwood box,
The poor guelder rose must have loved him dearly,
For it shed all its leaves so clearly,
And cast its many berries to the water.
In grief, its beauty was smothered.*

Jarema Jarosiński

Ballady o krwawej mitości [Ballads of Bloody Love] is a work based on several folk ballads that traditionally told tragic stories of murder, unhappy love, and accidental death, etc. The selected fragments come from the collection *Catalogue of Polish Folk Ballads* by Elżbieta Jaworska. Their richness demonstrates the strong and widespread presence of this theme in Polish folk culture – across different regions and in many different versions.

In the composition, I used only the textual layer, without drawing on the original melodies. The musical motifs are stylisations – they refer to the character of Polish traditional music and imitate its folk melodies.

It is astonishing how popular ballads were, how many regional variants exist, and how rich a world of stories they create. They constitute a remarkable storehouse of Polish culture that remains largely unknown.

My piece takes the form of a folk-film narrative, illustrating four stories of unhappy love.

Zuzanna Koziej

Zamówienie na ludzkość [A Charm for Human Favour] is an attempt at a musical illustration of a rite the description of which I found in Szymon Matusiak's book *Z pieśni i opowiadań Lasowiaków* [From the Songs and Tales of the Lasovians], published in 1882. The title 'human favour' means love, and the word 'charm' can be interpreted as casting a spell over the future, a kind of prayer. This rite was a typically feminine act, expressing a desire to fall in love and to become attractive to the opposite sex. Passages from Matusiak's book are read by a narrator, whose voice is heard in the electronic layer of the work. In a way, the narrator recounts the successive stages of the charm. In contrast (in emotional terms), women's voices are heard, raising their prayers to the auroras: Dewonija [Devoniya], Poleluja [Poleluya], and Hostyja [Hostyia]. Matusiak himself was not certain about their role; he suggested that Dewonija was associated with water and beauty.

I decided to emphasise the female nature of the rite by strengthening the feminine element through the use of ensembles: the Żoliborz Neighbourhood Choir, Sirenes Chamber Choir, and white voices. The sung texts also come from Matusiak's book. The composition begins at night:

it opens with a solo electronic part, in which the sound of water can be heard in the background. The electronic layer is accompanied by a sonoric improvisation on percussion and an improvised white-voice part, lending the composition a folk character from the very beginning.

In *Zamówienie na ludzkość*, the so-called prayers are an essential element. They begin as whispers that gradually spread across all voices until the texts overlap in an asynchronous whisper – a charm. The next entry of the prayers introduces an almost mantra-like mood, based on a ritual pulse. After the climax, dawn breaks, and with it the final 'charm.'

The work may seem unfinished, suspended. This open form results from the narrative, in which the girl runs home while the listener remains in suspense, not knowing what outcome the prayers will bring.

Anna Maria Huszcza

1 Zuzanna Falkowska **Żle na świecie, źle**

O mój Boże, o mój Panie,
Żle na świecie, źle;
Z biedą człowiek rano wstaje,
Z biedą kładzie się!

Mróz na dworzu i wiatr wieje,
I do chaty dmie;
Na kominie iskra tleje,
Żle na świecie, źle.

Żle na świecie i okrutnie,
Aże w oczach łzy;
I tak w duszy gorzko, smutno,
Że aż serce drży.

Wielkim panom w ziemie ciepło,
Pan nie zna, co to głód.
Czemu mu tak serce skrzepło,
Skrzepło kieby lód?

Chłopskie serce ogniem grzeje,
Bo chłop wiara ma;
I tak w duszy ma nadzieję,
Że mu Bóg plon da.

Wielkim panom zbytki świata,
Głód i bieda nam.
O w pół zimy, o w pół lata
Pan szczęśliwy sam.

W wielkim dworze tańczą pany,
Minie mało lat,
Pójdzie chłopek z wami w tany,
Będzie taniec chwata.

2 Jarema Jarosiński **Jesień ludów. Pieśń o historiach połączonych**

Na podstawie wiersza *Kalina* Teofila Lenartowicza

Rosła kalina z liściem szerokim,
Nad modrym w gaju rosta potokiem.
Drobny deszcz piła, rosę zbierała,
W majowym słońcu liście kąpała.

Umarte ziemie krwią poświęconą nabrzmiaty.

Ziemia zbrukana we krwi powodzi tonie!
Ziemia odebrana w wodospadzie ognia płonie!
Ziemia zbrukana we krwi powodzi tonie!
Ziemia odebrana w wodospadzie ognia płonie!

Jasio fujarki kręcił z wierzby
I grywał sobie długo, żałośnie,

Nad krynicą kalina rośnie.
I śpiewał sobie: dana, oj, dana,
A głos po rosie leciał co rana.

Hej! Moja doło! Wyrwany kawałek duszy!

Jesień zasnęła na czarnym polu
I przy kalinie, i pod topolą.
Zmrok zapadł gęsty wraz z wiatrem wrogim,
Nie ma śladu po izbie ubogiej.

W lipcu korale miała czerwone,
W cienkie z gałązek włosy wplecione.

Wiatr co dnia czesał długie włosy,
A oczy myła kroplami rosy.
U tej krynicy, u tej kalinie,
Jasio fujarki kręcił z wierzby.

A gdy jesienią w skrzynkę zieloną,
Pod czarny krzyżyk Jasia złożono.
Biedna kalina znać go kochała,
Bo wszystkie swoje liście rozwiąta.

Biedna kalina znać go kochała,
Bo wszystkie swoje liście rozwiąta.
Żywe korale rzuciła w wodę,
Z żalu straciła swoją urodę.

Płonie Ojców ziemia, pęka serce,
Skrzypce grają nam ostatni raz.

Tonie las w płomieniach, Boża wola,
Odejść na zawsze przyszedł czas.

Ogień błyska w nas, tańczy językami,
Lico smaga żar, kosą siecze w pót.
Dławi podły gniew, żądza i nienawiść,
Tańczuj ogniu w nas do utraty tchu.

Pożar płonie w sercach uciśnionych,
Trawi duszę, lśnienie, iskier blask.
Tonie las w płomieniach, Boża wola,
Odejść na zawsze przyszedł czas.

Ogień błyska w nas, tańczy językami,
Lico smaga żar, kosą siecze w pót.
Dławi podły gniew, żądza i nienawiść,
Tańczuj ogniu w nas do utraty tchu.

Płonie ziemia Ojców naszych!

Strumień płynie wolno ze źródła,
W rzece wspomnień tonie nasz świat.
Szczęścia wróci czas i harmonii,
Wiosna wolność obudzi w nas.

3 Zuzanna Koziej *Ballady o krwawej miłości*

Na podstawie fragmentów z *Katalogu polskiej ballady ludowej* Elżbiety Jaworskiej, wydanego przez Zakład Narodowy im. Ossolińskich we Wrocławiu w 1990 roku

1. Stała nam się nowina,
Pani pana zabiła.

Witaj, witaj bratowa,
Nieboszczyka katowa.

Gdzieś nam brata podziata?
Na wojnem go wysłała.

Cóż to za krew po drodze?
Na trzewiczku i nodze?

Dziewka kurę zarznąła,
Krew na trzewik bryznąła.

Choćby sto kur zabiła,
Taka by krew nie była.

Wyrzuć ciało za płoty,
O, mój Jasieńku złoty!
Dla ciebie go zabiła,
Z tobą będę żyła.

Miłości, miłości,
Som to dwie przykrości,

Jedna truje serce,
A druga wynytrznosci.

2. Szed raz odważny gajowy
Do lasu ciemnego,
Ze swą miłą, co mu najmiłsza
Nad wszystko inne na świecie.
On wzion swą miłą za rękę
I wiód ją do gaju.

Przelecił raz gajowemu
Sarnicek przez drogę,
On wymierzył i wystrzelił
Swej lubej do serca strzelił.
Ta ciemna noc, ta winna jest,
Ze jo umierać mom.

Posed zobaczyć gajowy,
Co on tam zestrzelił
Swą miłą, co we krwi leży
I ostatnie słowa mówi mu:
Ta ciemna noc, ta winna jest,
Ze jo umierać mom.

Nabił odważny gajowy
Karabin jeszcze raz
I wymierzył, i wystrzelił
Sam sobie do serca strzelił.
Ta krew mej miłej, ta winna jest,
Ze jo umierać mom.

Miłości, miłości,
Som to dwie przykrości,
Jedna truje serce,
A druga wyntrznosci

3. Podolanka wianki wita
I komu by dać, myśliła.

Przyszed do nij dworaniek,
Dworaniek, miescki synek.

Uwiń dla mnie i jednego,
Dla kochania, dla mojego.

Rada bym ja tobie wita,
Bym się brata nie bojała

Otruj brata, otruj swego,
Będziesz miała mnie młodego.

Rada bym ja otruć chciała,
Zebym takie ziele znała.

Idź do sadu wiśniowego,
Znajdziesz weza, zabijesz go.

Gotuj jego na kominie,
W nowym garnku, w starem piwie.

I węża ugotowała,
I bratu swemu podała.

Podjeżdża brat pod ganecek,
Siostra cęstuje trunecek.

Pan brat pije, z konia pada,
Oj, źle, siostró, coś ci biada!

Ostatnie to z ciałem przespanie,
Dusza się z ciałem rozstanie.

Siostra pisze do dworaka,
Że otruła swego brata.

Nie chce jeji dworaniek,
Dworaniek, miescki synek.

Miłość to dwie przykrości,
Truje serce i wyntrznosci.

4. Hej dołem, dołem, tam przy rubieży,
Już mój Jasieńko zabity leży.
Mój to chłopczyną, mój to kochany,
Leży zabity i porąbany.

Wlazała do piwnice,
Wzięta se dwa miece,
Jednym se grób wyryła,
Drugim się przebiła.

Nie żyjes, nie żyjes,
Nie żyjma my łoba,
Pochowają nas ludzie
Do jednego groba.

Miłości, miłości,
Som to dwie przykrości,
Jedna truje serce,
A druga wyntrznosci.

Razem żyć nie możemy,
Bo nam ojciec broni,
Ale razem zginiemy
W tej błękitnej toni.

Oj, to przykład dla rodziców,
Co to dzieci mają,
Niech się żenic nie zabraniają,
Gdi się kochają.

Miłości, miłości,
Som to dwie przykrości,
Jedna truje serce,
A druga wyntrznosci.

4 Anna Maria Huszcza *Zamówienie na ludzkość*

Na podstawie opisu obrzędu lasowiackiego spisane go przez Szymona Matusiaka w książce *Z pieśni i opowiadań Lasowiaków*, wydanej w Krakowie w 1882 roku nakładem „Przeglądu Akademickiego”

TEKST 1

Zamówienie na „ludzkość” odmawiają dziewczęta w celu podobania się kawalerom; ludzkość oznacza mir, miłość u ludzi. Zamówienie to, połączone albo z kąpaniem w wodzie bieżącej, albo z czerpaniem wody i omywaniem się, odmawia się tylko w środę lub w sobotę, i to rano tuż przed wschodem słońca albo o „rzorzach”.

TEKST 2

Zamówienie o świcie połączone z kąpaniem się.

CHÓR

„Dewonijo, Dewonijo,
Ślicnás, piéknás, jak lelijá.
Juz słonecko wstaje
Nad lasy i gaje.
A já ci tu przystá, Dewonijo,
Niech mie twoje wodecki obmyjo,
Abym ci já kiedyś parobecka miała
I wszćkiem się ludziom podobáa.
Za lasy słonecko za lasy,
Niech uprose Dewonije nasy,

Niech się ji wodeckom obmyje,
A niech mie nie urzo ocka nicyje”.

TEKST 3

Rozbiera się i wskakuje do wody, a zanurzywszy się trzy razy, stoi w wodzie i mówi:

CHÓR

„I ciebie prose, Polelujo,
Niech się kole mie parobecki snują,
I ciebie prose, Hostyja,
Niech ja bede cyja”.

TEKST 4

Wychodzi z wody, a ubrawszy się, zwraca się twarzą ku wschodowi i mówi:

CHÓR

„Świtaj, świtaj, dnie biały,
Aby mie promycki słonecka ogrzały,
Aby mie zobacel mój miety,
A carownice go nie odmówięty”.

TEKST 5

Poczem biegnie prędko do domu.

1 **Zuzanna Falkowska** *It's Bad Out There, It's Bad*

Oh my God, oh my Lord,
It's bad out there, it's bad;
All day long you're ignored,
You go to sleep so sad.

Cold outside, the wild wind blows,
The cottage – all we had;
The chimney's spark still faintly glows,
It's bad out there, it's bad.

It's bad out there and sad,
Eyes full of tears and pain;
Our souls are near to going mad,
Our hearts are void again.

Great lords, they know not cold,
They do not know such chills.
Why are their hearts so bold?
Where have they lost ideals?

A peasant's heart burns bright,
For still he dares to care
That God may watch from distant height,
And guard him from despair.

Great lords possess all luxuries,
We peasants – only worries;
In winter and in summer's breeze,
Their joy is ever theirs.

Within the manor halls they dance,
But wait a few short years:
A lowly lad will get his chance,
And he will earn the cheers.

2 Jarema Jarosiński *Autumn of Nations.*

A Song of Interwoven Stories

Based on the poem *A Guelder Rose* by Teofil Lenartowicz

A guelder rose with leaves so wide
By a blue stream in the grove did bide.
It drank the rain and gathered dew,
In Maytime sun its leaves it grew.

Dead lands swollen with holy blood,

Defiled soil sunken by the flood!
Stolen soil, burning, my beloved!
Defiled soil sunken by the flood!
Stolen soil, burning, my beloved!

Jaś carved willow flutes, alone he played,
Long and mournful were the sounds they made;

By the spring, the guelder rose had grown.
And he sang to himself: dana, oh dana,
His voice gliding on morning dew.

Hey, my fate! A torn-out piece of soul!

Autumn fell asleep on a blackened field,
By the rose and the poplar tree.
Darkness fell with a hostile wind,
No trace of the poor hut left behind.

In July its berries had turned red,
Woven into thin and twisted braids.

The wind would comb its hair each day,
And its eyes were washed with dew.
By the spring, by the guelder rose,
Jaś was making willow flutes.

And when Jaś was laid beneath the black cross,
Then, that autumn, in a greenwood box,
The poor guelder rose must have loved him dearly,
For it shed all its leaves so clearly.

The poor guelder rose must have loved him dearly,
For it shed all its leaves so clearly,
And cast its many berries to the water;
In grief, its beauty was smothered.

The fatherland burns, the heart near bursts,
The violin plays before everything ends.

The forest drowns in flames, God's will,
Alas, the time has come to leave.

The fire flares in us, its tongues they whirl and laugh,
Flames lash around us, the scythe cuts us in half.
Bitter anger, grudge and hatred choke us.
Fire, let us dance, let us dance till we die.

The fire burns in hearts oppressed,
Consumes the soul, the glow, the rest.
The forest drowns in flames, God's will,
Alas, the time has come to leave.

The fire flares in us, its tongues they whirl and laugh,
Flames lash around us, the scythe cuts us in half.
Bitter anger, grudge and hatred choke us,
Fire, let us dance, let us dance till we die.

Our fatherland is all in flames!

The stream flows slowly from its source,
Our memories flow in the river's course.
Joy and peace will come again,
Spring will wake our freedom then.

3 **Zuzanna Koziej** ***Ballads of Bloody Love***

Based on excerpts from Elżbieta Jaworska's *Catalogue of Polish Folk Ballads*, published by the Ossolineum in Wrocław in 1990

1. A tale has come to light today:
A wife has killed her man, they say.

Hello, hello, dear sister-in-law,
Tormentor of a poor soul's core.

Where has our dearest brother gone?
Off to war, I sent him on.

And what is this blood on the path,
On your shoe and on your calf?

A servant girl killed a hen,
Its blood splashed on me just then.

Though a hundred hens you'd kill,
No such blood would you see spill.

Throw the body over the fence,
Oh my dear Jasieniek, my prince!
I killed him for you, this is true,
Now we can live as one, we two.

Love, oh love,
Double pain you are:

One poisons the heart,
The other – the gut.

2. Once a forester, brave and bold,
Walked through woods so dark and cold,
With his beloved by his side,
Dearer far than words describe.
He took the maiden by the hand
And led her deep into the land.

A little deer ran through his sight,
He raised his gun and took his aim,
He fired – she fell, struck to the ground.
He shot his love straight through the heart.
It is this bitter night to blame,
I'm going to die all the same.

The forester rushed forth to see
What kind of game this shot might be.
And there, his love, in blood so red,
And these last words to him she said:
It is this bitter night to blame,
I'm going to die all the same.

The forester, still brave yet cold,
Reloaded his rifle black and old,
He took his aim, he fired again,
He shot himself, consumed by pain.
My love's own blood – this blood's to blame,
That I must die now all the same.

Love, oh love,
Double pain you are:
One poisons the heart,
The other – the gut.

3. A Podolian girl was weaving a crown,
Dreaming of boys who'd take her to town.

A handsome lad then came her way,
A boy from town, so fine and gay.

Make one for me,
My dearest dear.
I gladly would, but here's my fear:
My brother's wrath I cannot bear.

Then poison him, your brother dear,
And I will always keep you near.

If only I knew
What herbs to brew...

Go to the orchard over there,
Find a snake, kill it with care.

Cook it slowly, let it stew,
In a new pot with old ale brew.

She cooked the snake, as she was told,
And served it to her brother bold.

Her brother rode up to the gate,
He drank the potion, tempting fate.

He drank, fell down from his horse,
Oh sister, I am worse, much worse!

This'll be the brother's final night
Before the body and soul divide.

She wrote a letter to her lover
That she had poisoned her own brother.

But the fine lad turned away from her,
A boy from town, he wanted no more.

Love is double pain:
It poisons the heart and the gut.

4. Oh down below, near the border,
My Jaś was killed, yes, murdered.
Mine he is, my dearest love,
Cut to pieces in the grove.

She went down into the cellar,
Took two swords from out the centre,
With one she dug herself a grave,
With the other her life she gave.

You live no more, nor do I,
Together now we both shall die.

They'll lay us side by side at last,
In a single grave, our fate held fast.

Love, oh love,
Double pain you are:
One poisons the heart,
The other – the gut.

Oh dear, we cannot be together,
Father forbids our love forever.
There is a place where we shall be,
In the deep blue of the sea.
Let this be a warning for parents
Who fight their children's true intent:
Do not forbid them love or marriage
When their hearts toward it are sent.

Love, oh love,
Double pain you are:
One poisons the heart,
The other – the gut.

4 Anna Maria Huszcza *A Charm for Human Favour*

Based on a description of a Lasowiak ritual collected by Szymon Matusiak in the book *From the Songs and Tales of the Lasovians*, published in Kraków in 1882 by 'Przegląd Akademicki'

TEXT 1

The charm for 'human favour' is spoken by maidens to make themselves attractive to bachelors; 'human favour' means peace and people's love. This charm, performed either while bathing in a stream or river, or while drawing water and washing oneself, is spoken only on Wednesdays or Saturdays, early in the morning – just before sunrise or at dawn.

TEXT 2

A charm at dawn, combined with bathing.

CHOIR

'Dewonija, Dewonija,
Fair and lovely as a lily,
Now the sun is waking up,
Rising over woods so still.
Here I stand, O Dewonija,
Let your waters wash me clean,
So I gain a suitor fair,
And to all I may seem fair.
Past the forests goes the sun,

May it ask Dewonija for aid,
May she bathe me in her waters,
Hide us well from every gaze.'

TEXT 3

She undresses and enters the water, and after immersing herself three times, she stands in the water and says:

CHOIR

'And I beg you, Poleluja,
Let the lads come close and know me,
And I beg you, Hostyja,
Let me be someone's chosen.'

TEXT 4

She comes out of the water and, once dressed, turns her face toward the east and says:

CHOIR

'Rise, oh rise, bright morning,
Let the sun's rays bring their warming,
Let my dearest one behold me,
Let no evil witch withhold me.'

TEXT 5

Afterwards, she runs quickly home.

Anna PAVLETSKA urodziła się w Zastawiu w Ukrainie. W 2011 roku ukończyła szkołę muzyczną w Wołoczyskach w klasie fortepianu i wokalu. W latach 2014–2017 była członkinią Zespołu Tańca Ludowego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej im. Stanisława Leszczyńskiego. W 2017 roku ukończyła studia na kierunku kulturoznawstwo, specjalność: teatrologia i filmoznawstwo, na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. W latach 2017–2020 była zwią-

zana z Państwowym Zespołem Ludowym Pieśni i Tańca „Mazowsze” jako śpiewaczka-tancerka. Od 2019 roku jest członkinią zespołu wokalnego Zazula, w którym pracuje do dziś.

Anna PAVLETSKA was born in Iziaslav, Ukraine. In 2011, she graduated from the music school in Volochysk, where she studied piano and voice. From 2014 to 2017, she was a member of the Stanisław Leszczyński Folk Dance Ensemble of Maria Curie-Skłodowska University. In 2017, she completed a degree in Cultural Studies, specialising in Theatre Studies and Film Studies, at the Faculty of Philology of Maria Curie-Skłodowska University in Lublin. From 2017 to 2020, she was associated with the Mazowsze National Folk Song and Dance Ensemble as a singer-dancer. Since 2019, she has been a member of the Zazula vocal ensemble, with which she remains active today.

Anna ZAGÓRSKA pochodzi ze Zwiahla w Ukrainie. Jest absolwentką Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie oraz Rówieńskiego Państwowego Uniwersytetu Humanistycznego. Od ponad piętnastu lat rozwija swoje umiejętności w zakresie tradycyjnego śpiewu białego, zgłębiając jego technikę, historię i znaczenie w kulturze ludowej Europy Wschodniej.

Swoją edukację artystyczną uzupełniła pięcioletnią praktyką w Centrum Etnokulturowym

„Wesnianka” przy Rówieńskim Miejskim Pałacu Dzieci i Młodzieży, należącym do Międzynarodowej Rady Stowarzyszeń Folklorystycznych, Festiwalu i Sztuki Ludowej (CIOFF). Od najmłodszych lat była związana z ludowymi zespołami amatorskimi i profesjonalnymi, regularnie uczestnicząc w koncertach, festiwalach oraz konkursach folklorystycznych.

Od 2016 roku prowadzi indywidualne lekcje oraz warsztaty grupowe śpiewu białego, kultywując tradycyjne techniki wokalne i łącząc je z różnorodnymi formami muzyki instrumentalnej i wokalne. Ważnym etapem jej artystycznej drogi była współpraca z Państwowym Zespołem Ludowym Pieśni i Tańca „Mazowsze”, w którym występowała jako śpiewaczka i tancerka, poznając bogactwo polskiego folkloru scenicznego. Obecnie jest kierowniczką zespołu pieśni ludowej Biały Chór oraz współzałożycielką i instruktorką śpiewu w zespole wokalnym Zazula.

W swojej działalności artystycznej dąży do przywracania szacunku i zainteresowania folklorem, ze szczególnym uwzględnieniem tradycji śpiewu białego – autentycznej formy ekspresji zakorzenionej w kulturze ludowej Polski, Ukrainy i Europy Wschodniej.

Anna ZAGÓRSKA comes from Zviahel in Ukraine. She graduated from the Chopin University of Music in Warsaw and from Rivne State University of the Humanities. For more than fifteen years, she has been developing her practice of traditional white-voice singing, exploring its technique, history, and significance within the folk cultures of Eastern Europe.

She complemented her artistic education with five years of practical training at the Vesnianka Ethnocultural Centre, based at the Rivne Municipal Palace of Children and Youth and affiliated with the International Council of Organizations of Folklore Festivals and Folk Arts (CIOFF). From an early age, she was involved with both amateur and professional folk ensembles, regularly taking part in concerts, festivals, and folklore competitions.

Since 2016, she has taught individual lessons and group workshops in white-voice singing,

cultivating traditional vocal techniques and bringing them into dialogue with a variety of instrumental and vocal practices. An important stage in her artistic development was her work with the Mazowsze National Folk Song and Dance Ensemble, where she appeared as a singer and dancer, gaining first-hand experience of the richness of Polish staged folklore. She is currently director of the Biały Chór folk song ensemble, as well as co-founder and vocal instructor of the Zazula vocal ensemble.

In her artistic work, she seeks to renew respect for folklore and to foster a living interest in it, with particular emphasis on the tradition of white-voice singing – an authentic form of expression rooted in the folk cultures of Poland, Ukraine, and Eastern Europe.

Chór Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie to grupa osób połączonych pasją do muzyki i śpiewu. Ich umiejętności oraz zaangażowanie zaowocowały powstaniem zespołu. Ta wyjątkowa społeczność składa się ze studentów, absolwentów oraz innych osób mających istotny wpływ na życie kulturalne i społeczne Uczelni. Ich pasja i zaangażowanie podtrzymują ponad 60-letnią tradycję promowania kultury muzycznej.

Historia Chóru SGGW ma swoje korzenie w bogatym dorobku wcześniejszych zespołów: Chóru Akademickiego SGGW oraz Chóru Kameralnego SGGW. Przez wiele lat Chór Akademicki SGGW prowadzili Henryk Wojnarowski i Andrzej

Banasiewicz, a następnie Michał Dąbrowski. Repertuar chóru zdominowany był przez muzykę sakralną różnych epok, ze szczególnym uwzględnieniem twórczości Johanna Sebastiana Bacha.

Z inicjatywy Chóru Akademickiego SGGW powstał Festiwal Cantate Domino. Zespół zdobył wiele nagród za liczne koncerty w kraju i za granicą, a także za udział w konkursach i festiwalach.

Historia Chóru Kameralnego SGGW, stworzonego w celu poszerzenia działalności Ludowego Zespołu Artystycznego „Promni” im. Zofii Solarzowej SGGW, stanowi integralną część muzycznej tradycji Chóru SGGW. W pierwszych latach działalności Chór Kameralny prowadziła Joanna Maluga,

a następnie Paweł Choina. Rok 2016 był ważny w historii zespołu – chór wziął udział w obchodach 200-lecia SGGW, występując w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej w Warszawie wspólnie ze Zbigniewem Wodeckim, Olgą Bończyk i Edytą Geppert. Kameralny Chór SGGW przez lata uczestniczył w konkursach i festiwalach, zdobywając liczne nagrody i wyróżnienia.

W sezonie 2024/2025 Chór SGGW obchodził 60-lecie swoich tradycji. Z tej okazji w listopadzie 2024 roku zespół zorganizował jubileuszowy koncert w Studiu Koncertowym Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie. Do współpracy zaproszono znamienitych polskich współczesnych kompozytorów – Zuzannę Falkowską, Jaremę Jarosińskiego i Annę Marię Huszczę – którzy stworzyli specjalnie na tę okazję utwory wokalnie-instrumentalne. Utwory prawykonano podczas jubileuszowego koncertu. Koncert otrzymał Złoty Dyplom w Jubileuszowym V Międzynarodowym Konkursie „Muzyczne Orły”, zaś prawykonany utwór *Zamówienie na ludzkość* Anny Marii Huszczy otrzymał wyróżnienie „za wysoki wynik punktacji”, co stanowiło drugi najwyższy wynik w kategorii.

<https://chor.sggw.edu.pl/>

<https://www.facebook.com/sggw.chor>

https://www.instagram.com/chor_sggw/

https://www.tiktok.com/@chor_sggw

The **Warsaw University of Life Sciences Choir** is a group of people united by a passion for music and singing. Their skills and commitment gave rise to the ensemble. This distinctive community comprises students, graduates, and others who play a significant role in the cultural and social life of the University. Their passion and dedication sustain a tradition of promoting musical culture that extends over more than 60 years.

The history of the WULS Choir is rooted in the rich achievements of earlier ensembles: the WULS Academic Choir and the WULS Chamber Choir. For many years, the WULS Academic Choir was directed by Henryk Wojnarowski and Andrzej Banasiewicz, and subsequently by Michał Dąbrowski. Its repertoire was dominated by sacred music from various periods, with particular emphasis on the works of Johann Sebastian Bach.

The Cantate Domino Festival was founded on the initiative of the WULS Academic Choir. The ensemble received numerous awards for its many concerts in Poland and abroad, as well as for its participation in competitions and festivals.

The history of the WULS Chamber Choir, created to broaden the activities of the Zofia Solarzowa ‘Promni’ Folk Artistic Ensemble of WULS, forms an integral part of the musical tradition of the WULS Choir. In its first years, the Chamber Choir was conducted by Joanna Maluga, and later by Paweł Choina. The year 2016 marked an important moment in the ensemble’s history:

the choir took part in the celebrations of WULS's 200th anniversary, performing at the Teatr Wielki – Polish National Opera in Warsaw alongside Zbigniew Wodecki, Olga Bończyk, and Edyta Geppert. Over the years, the WULS Chamber Choir has participated in competitions and festivals, receiving numerous prizes and distinctions.

In the 2024/2025 season, the WULS Choir celebrated the 60th anniversary of its traditions. To mark the occasion, in November 2024, the ensemble organised a jubilee concert at the Witold Lutosławski Concert Studio of Polish Radio in Warsaw. Eminent Polish contemporary composers – Zuzanna Falkowska, Jarema Jarosiński, and Anna Maria Huszcza – were invited to collaborate

with the choir, and created vocal-instrumental works specially for the occasion. These works received their premières during the jubilee concert. The event was awarded a Gold Diploma at the Jubilee Fifth International 'Music Eagles' Competition, while Anna Maria Huszcza's *Zamówienie na ludzkość*, premièred on that occasion, received a distinction 'for a high score,' the second-highest result in its category.

<https://chor.sggw.edu.pl/>

<https://www.facebook.com/ssggw.chor>

https://www.instagram.com/chor_sggw/

https://www.tiktok.com/@chor_sggw

Chór Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie Warsaw University of Life Sciences Choir

soprany | sopranos

Weronika Borys
Gabriela Chybińska
Joanna Chylińska
Patrycja Dmitrowicz
Małgorzata Jagła
Agnieszka Jankowska
Maria de Latour
Jolanta Lesiakowska
Julia Lisawa
Anna Omiotek

Maria Ożarowska
Angelika Stomińska
Stanislava Voropaeva
Agata Witczak
Julia Zęgota
Anastasiya Zhyanko

alty | altos

Raisa Baskoieva
Karolina Bińka-Białek
Amelia Borusiewicz

Zuzanna Garwacka
Elżbieta Jarosińska
Natalia Jędrzejkiewicz
Hanna Majewska
Kinga Mika
Karolina Mróz
Karina Pindelska
Anna Smolarska
Wiktoria Sójka

tenory | tenors

Jan Cegielski
Szymon Dmitruk
Franciszek Przybyłowski
Kacper Rybicki

basy | basses

Tomasz Cepiel
Kacper Czapski
Juliusz Kondracki
Gabriel Maczuszhenko
Łukasz Niemotko
Karol Śnieżek
Maciej Wieczorek

emisja głosu | vocal coaching

Magdalena Gruziel
Alina Prochowska

przygotowanie chóru | choir preparation

Paweł Choina
Tomasz Cepiel

Kadra | Staff

dr Paweł Choina kierownik | Director
Tomasz Cepiel asystent dyrygenta | Assistant Conductor
Magdalena Gruziel emisja wokalna | Vocal Coaching
Alina Prochowska emisja wokalna | Vocal Coaching
Katarzyna Mykietyn administracja | Administration

Rada | Council

Patrycja Dmitrowicz przewodnicząca | Chair
Amelia Borusiewicz członkini | Member
Elżbieta Jarosińska członkini | Member
Karina Pindelska członkini | Member

Paweł CHOINA – dyrygent, pianista, wykładowca akademicki, doktor sztuk muzycznych, absolwent Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie dyrygentury prof. Sławka Wróblewskiego. Swoje umiejętności dyrygencie i wokalne doskonalił na licznych kursach mistrzowskich prowadzonych m.in. przez Borisa Abalyana, Volkera Hempflinga, Jonathana Velasca, Stanisława Dyachenkę oraz Ryszarda Karczykowskiego.

W latach 2014–2021 był asystentem dyrygenta Orkiestry Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych im. Fryderyka Chopina w Warszawie. W latach

2015–2018 był dyrygentem-asystentem Chóru Kameralnego Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, a do 2022 roku – jego pierwszym dyrygentem. Od 2022 roku jest kierownikiem i dyrygentem Chóru SGGW w Warszawie. W latach 2015–2022 był dyrektorem artystycznym i dyrygentem Chóru Męskiego im. Wacława Lachmana Towarzystwa Śpiewaczego Harfa w Warszawie. Od 2019 roku prowadzi Chór Dziecięcy i Młodzieżowy Niepublicznej Szkoły Muzycznej Fundacji ARTE, a od 2021 roku jest dyrygentem Żoliborskiego Chóru Świątecznego.

Współpracował z wieloma znamienitymi zespołami, w tym z Chórem Kameralnym Uniwersytetu Oregonu w Eugene (Stany Zjednoczone) oraz Chórem Kameralnym Festino w Petersburgu (Rosja), a także brał udział w licznych festiwalach, m.in. w Międzynarodowym Festiwalu Chóralnym w Ochrydzie (Macedonia Północna), Festiwalu Mozartowskim w Warszawie i Międzynarodowym Festiwalu Chóralnym w Prewexie (Grecja). Był zapraszany do współtworzenia oraz prowadzenia polskich i światowych prawykonań utworów takich kompozytorów jak Marius Constant, Adrian Williams czy Joseph Horowitz. Dyrygował zespołami instrumentalnymi Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej oraz Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina. Jest wielokrotnym stypendystą macierzystej uczelni, a także międzynarodowej organizacji wspierającej młodych artystów Jeunesses Musicales.

Od 2017 roku jest członkiem Zarządu Głównego Polskiego Związku Chórów i Orkiestr i pełni w nim funkcję sekretarza generalnego, a od 2022 roku jest prezesem Oddziału Warszawskiego PZChO. W 2025 roku za dotychczasową działalność artystyczną i organizacyjną został uhonorowany odznaką „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

Paweł CHOINA – conductor, pianist, university lecturer, and holder of a doctoral degree in musical arts. He graduated from the Chopin University of Music in Warsaw, where he studied conducting with Professor Sławek Wróblewski. He further refined his conducting and vocal skills through numerous masterclasses given by, among others, Boris Abalyan, Volker Hempfling, Jonathan Velasco, Stanislav Dyachenko, and Ryszard Karczykowski.

From 2014 to 2021, he was assistant conductor of the Orchestra of the Fryderyk Chopin State Music Schools Complex in Warsaw. From 2015 to 2018, he served as assistant conductor of the Chamber Choir of the Warsaw University of Life Sciences, and, until 2022, as its principal conductor. Since 2022, he has been director and conductor of the SGGW Choir in Warsaw. From 2015 to 2022, he was artistic director and conductor of the Wacław Lachman Male Choir of the Harfa Singing Society in Warsaw. Since 2019, he has led the Children's and Youth Choir of the ARTE

Foundation Private Music School, and, since 2021, he has been conductor of the Żoliborz Neighbourhood Choir.

He has worked with many distinguished ensembles, including the University of Oregon Chamber Choir in Eugene, United States, and the Festino Chamber Choir in St Petersburg, Russia. He has also appeared at numerous festivals, among them the International Choir Festival in Ohrid, North Macedonia, the Mozart Festival in Warsaw, and the Preveza International Choral Festival in Greece. He has been invited to contribute to the preparation and direction of Polish and world premières of works by composers such as Marius Constant, Adrian Williams, and Joseph Horowitz. He has conducted instrumental ensembles of the Polish Society for Contemporary Music and the Chopin University of Music. He has received several scholarships from his alma mater, as well as from Jeunesses Musicales, the international organisation supporting young artists.

Since 2017, he has been a member of the Main Board of the Polish Association of Choirs and Orchestras, where he serves as Secretary General. Since 2022, he has also been President of the Association's Warsaw Branch. In 2025, he was awarded the Decoration of Honour 'Meritorious for Polish Culture' in recognition of his artistic and organisational work to date.

Chór Kameralny Sirenes
Sirenes Chamber Choir
gościnnie | guest ensemble

Alicja Białkowska
Joanna Czapla
Joanna Danielewska-Grabowska
Magdalena Gruziel
Anna Lewandowska
Dana Mikulska
Dorota Mróz
Karolina Silkina
Julita Skomorowska
Kasia Sobiepanek-Szczęsna
Agnieszka Szopińska
Marta Szymca

przygotowanie chóru | choir preparation

Magdalena Gruziel

Żoliborski Chór Sąsiedzki
Żoliborz Neighbourhood Choir
gościnnie | guest ensemble

Katarzyna Barańska
Agnieszka Berbeka
Małgorzata Boguszevska
Katarzyna Chrapka
Urszula Creamer
Alicja Duraj
Joanna Duraj
Urszula Duraj
Lena Gołębiowska
Wanda Gulewicz
Emilia Kazimierczak
Weronika Kłujso
Magdalena Magusiak
Bogna Rózycka
Karolina Sierocińska
Wioleta Tyszko
Agnieszka Urbanek
Joanna Wojdan-Liszewska
Katarzyna Wolska
Marta Zawilińska
Magdalena Zientkiewicz

przygotowanie chóru | choir preparation

Paweł Choina

Assembly Orchestra

I skrzypce | 1st violins

Cecylia Chinek (koncertmistrzyni | concertmaster)

Wojtek Barteczek

Milena Krupińska

Aleksandra Murawska

II skrzypce | 2nd violins

Katarzyna Górna

Hanna Świder

Konrad Witkowski

Kuba Wojke

altówki | violas

Barbara Kucharczyk

Zuzanna Sobecka

Ewa Kałuzińska

wiolonczele | cellos

Anna Fender

Katarzyna Kacprzak

kontrabas | double bass

Dawid Nowak

flet, flet piccolo | flute, piccolo

Gabriela Ziniewicz

saksofon sopranowy, saksofon altowy soprano saxophone, alto saxophone

Urszula Gosk-Baranowska

trąbka | trumpet

Urszula Ulenberg

waltornia | horn

Szymon Sejdak

fortepian | piano

Aleksander Teliga

suka biłgorajska | Biłgoraj suka

Karolina Matuszkiewicz

perkusja | percussion

Mateusz Zawadzki

dyrygent | conductor

Paweł Choina

etNOVO

Zuzanna Falkowska (*1988)

- ① ***Żle na świecie, źle*** na głosy białe, chór mieszany i zespół orkiestrowy
It's Bad Out There, It's Bad for white voices, mixed choir and instrumental ensemble / 8:31

Jarema Jarosiński (*1994)

- ② ***Jesień ludów. Pieśń o historiach połączonych*** na głosy białe, chór mieszany i zespół orkiestrowy
Autumn of Nations. A Song of Interwoven Stories
for white voices, mixed choir and instrumental ensemble / 11:38

Zuzanna Koziej (*1994)

- ③ ***Ballady o krwawej miłości*** na głosy białe, chór mieszany i zespół orkiestrowy
Ballads of Bloody Love for white voices, mixed choir and instrumental ensemble / 10:22

Anna Maria Huszcza (*1987)

- ④ ***Zamówienie na ludzkość*** na głosy białe, chór mieszany, chór żeński, zespół orkiestrowy i elektronikę
A Charm for Human Favour
for white voices, mixed choir, women's choir, instrumental ensemble and electronics / 16:49

Całkowity czas | Total time: 47:23

Anna Pavletska, Anna Zagórska głosy białe | white voices ①–④

Karolina Matuszkiewicz suka biłgorajska | Biłgoraj suka ①–③

Tamara Pawlik-Lipska narratorka | narrator ④

Chór Szkoły Główniej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

Warsaw University of Life Sciences Choir ①–④

Żoliborski Chór Sąsiedzki | Żoliborz Neighbourhood Choir (gościnnie | guest ensemble) ④

Chór Kameralny Sirenes | Sirenes Chamber Choir (gościnnie | guest ensemble) ④

Assembly Orchestra ①–④

Paweł Choina dyrygent | conductor